

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਏ.ਐਨ. ਭੰਡਾਰੀ ਅਤੇ ਡੀ. ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰ. ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 319 ਆਫ 1958।

*ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ (1951 ਦਾ ਐਲਐਕਸਐਕਸ)—
ਸੈਕਸ਼ਨ 31—“ਕਰਜ਼ਾ”—ਦਾ ਮਤਲਬ—ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(6) ਵਿਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵਿਸਥਾਪਿਤ
ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ - ਕੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ।*

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਕਰਜ਼ਾ' ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਰਥ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ "ਕਰਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੇ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਮਿਤੀ 28 ਫਰਵਰੀ, 1958 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, ਈ.ਐੱਫ.ਏ. 1956 ਦਾ ਨੰਬਰ 44, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਸ਼. ਡੀ.ਪੀ. ਸੋਢੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ, ਮਿਤੀ 22 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰਜਿੰਦਰ ਨਾਥ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਰੂਪ ਚੰਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.—ਇਹ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇਣਦਾਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਹਾਈ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਲਈ 11,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਅੰਬਾਲਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਘਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1951 ਦੇ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 70 ਦੀ ਧਾਰਾ 31 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"31. ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 60, ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ-

(1) ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ:-

* * * *

(cc) ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ (ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭੋਗ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ) ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

* * * * *

(3) ਧਾਰਾ (ਪੀ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ

* * * * *

(r) ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ;

* * * * *

ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਢਾਈ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਆਮਦਨ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ, ਇਸ ਲਈ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ

ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ (ਆਰ) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6) ਵਿੱਚ 'ਕਰਜ਼ੇ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"'ਕਰਜ਼ੇ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਜੋ-

(ਏ) ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੁਣ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਜਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

* * * * *

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਸੀ।

ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਕਰਜ਼ਾ' ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੋ ਇਸਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਤੇ

ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ 'ਕਰਜ਼ਾ' ਸ਼ਬਦ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ (ਆਰ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਭਾਗ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ 'ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸੌਖਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਏ ਐਨ ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੈਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਦਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।